

פרישברג, פנחס

פנחס (פיני), בן מרים ואהרן ז"ל, נולד ביום ו' באדר תש"ב (27.2.1942) בקיבוץ קרית-ענבים. כילד היה עירני וחביב, בעל עינים גדולות ונבונות וחיוך בישני. את לימודיו היסודיים עד כיתה ט' סיים בבית-הספר במשק והיה ידוע כנער אוהב סדר, שקדן ושקט שלא אהב להתבלט. נוהג היה להאזין בשקט לדעות של אחרים, וכשהשיב והביע דעתו היו דבריו נשמעים בהערכה רבה. הוא היה בעל יכולת ניתוח מעמיקה, הייתה בו תחושת הזדהות עמוקה עם האדמה שאהב ובעודו נער החליטה מזכירות המשק לשלוח אותו להשתלמות בתחום הפלחה. שנתיים למד בכפר הירוק וסיים את לימודיו התיכוניים במדרשת רופין.

פנחס גויס לצה"ל במחצית אוגוסט 1960. אחרי שסיים את האימון הבסיסי הוצב בסיירת צנחנים, עבר קורס צניחה ואחריו השלים קורס מ"כים בבית-הספר לצניחה. הוא שירת כמ"כ צנחנים ובאביב 1962 עבר קורס מש"קי חבלה והוסמך כחבלן. בסוף חודש דצמבר 1963 שוחרר פיני מהשירות הסדיר וחזר למשקו. לאחר שובו למשק עבד במשך שלוש שנים ברפת, ואחר-כך עבר לענף הפלחה. הוא נשלח לקורס רכזי הענף ולאחריו הדריך שנה בקבוצת גזר בתחום התמחותו. מששב לקרית-ענבים המשיך בעבודתו יחד עם חברו הטוב עמי-יעל. השניים הפכו לאחד הצוותים המעולים באזור. עמי-יעל היה מרצה ופיני היה מסייע לידו בהבאת נתונים, עובדות ותאריכים. פיני היה ידוע כאיש שומר סדר, שידע היכן מונח כל דבר ומה סוכם בכל עניין. מתוך הכרת תכונותיהם של השניים, נבחרו בשנים האחרונות שדות הפלחה של קרית-ענבים כמקומות תצפית, מבחן ובדיקה של בעיות בתחום הפלחה. הביצוע המדויק והמסור של כל הפעולות הקל על יישומם המהיר בשדות הפלחה של האזור. במלחמת ששת הימים השתתף פיני בקרבות עם הסיירת שלו גם בשירותו במילואים. הוא לחם בקרבות לכיבוש ירושלים ויריחו ובקרבות רמת-הגולן. מפקדת החטיבה שכבשה את עיר הבירה העניקה לפיני וליתר הלוחמים שהשתתפו בקרב, שי למזכרת מתוך הוקרה על רוח הלחימה ועל מסירותם בקרב. פיני היה פעיל בחברה הצעירה במשק ובוועדת התרבות. הוא ארגן מסיבות-חג ונשפי חתונה של חברים. בכל חג או אירוע היה מופיע וקורא או שר חרוזים עליזים שחיבר בעצמו. לכל אירוע של שמחה היה בפיו שיר היתולי וגם לחברתו דרורה נהג לכתוב בחרוזים. את אחד ממכתביו סיים: "...לסיום הפגישה שהייתה עוד אתמול / היה לי רצון לנשקך בלי לשאול / אך גם זאת לא עשיתי, נו מה לעשות / כי פחדתי שאחרי זה אותי לא תרצי עוד לראות". השניים נישאו בשנת 1971 ובמאי 1972 נולד בכורם אורן, וביולי 1973 נולד הבן אופיר. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים גויס פיני עם חבריו לסיירת ונשלח לחזית הדרום. יחידתו השתתפה בקרבות המרים שקדמו לצליחת התעלה, והוטל עליה לאבטח את הנחת גשר הגלילים. בקרבות "החווה הסינית" בליל כ' בתשרי תשל"ד (16.10.1973) הוטלה על כוח מהסיירת משימה לפרוץ לצומת "טרטור-לכסיקון" ולטהר אותו ממערב למזרח. אל הכוח הצטרפו מספר טנקים ולאחר שעברו את

הצומת הנחית האויב עליהם אש כבדה. חלק מכלי הרכב נפגעו פגיעות ישירות, ובקרב שניהל הכוח כדי להיחלץ משם נפגע פיני ונפל. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בקרית-ענבים. השאיר אחריו אישה ושני בנים, אם, אחות ואח. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

אמר עליו רפאל שמיר ביום השנתיים לנפילתו: "כבר חלפו שנתיים ואנו עדיין מסרבים להאמין כי לא ישוב להתהלך בינינו, וכי לא ישוב להניף בגאווה את ילדיו אל על. עודנו רואים את החיוך הביישני שלא מש מפניו בכל שעה של קורת רוח וזוכרים אותו כבעל מסור, כאב גאה וכבן נאמן. ועל כל אלה – כגיבור העשוי ללא חת. אלא שהפעם לא עמדה לו גבורתו והוא נפל כגיבור במערכה הקשה והאכזרית ביותר שידע דורנו"

סמ"ר פנחס (פינו) פרישברג ז"ל
בן מרים ואהרן פרישברג
נולד 27.2.1942, י' באדר תש"ב בקרית ענבים
נפל בליל 16.10.73—15 י"ט—כ' בתשרי תשל"ד
בקרבות בצליחת תעלת סואץ.

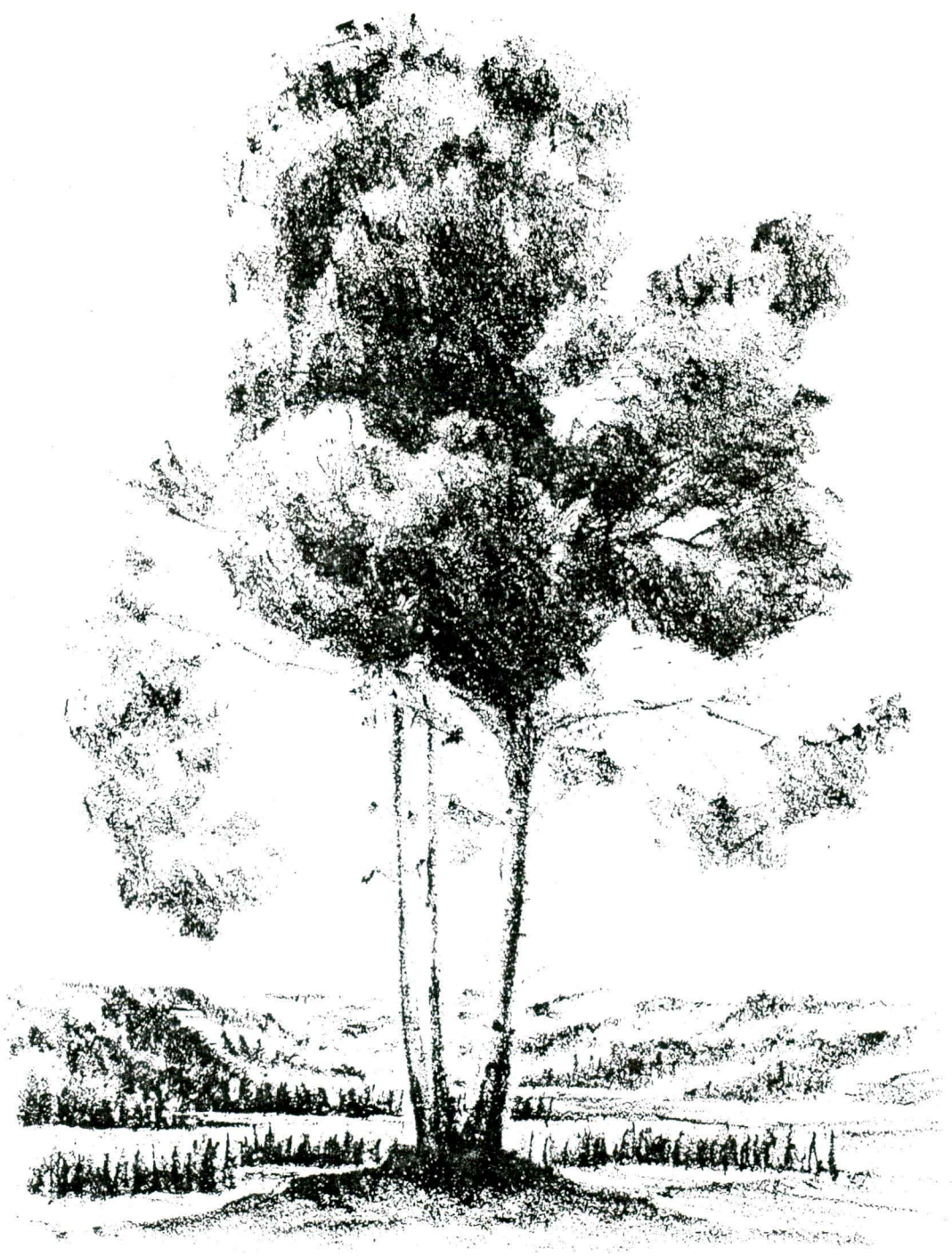
פיני גדל והתחנך במוסדות הקבוצה. למד חקלאות בכפר הירוק ובכיתה
המקובצת של האיחוד.
בשנת 1960 גויס לצבא, לסיירת של צנחנים.
לאחר שיחרורו מהצבא עבד שלוש שנים ברפת, אחר כך עבר לענף הפלחה ותפס
מקום נכבד בצוות, לאחר שהשתלם בקורס מרכזי הפלחה.
שנת שירות שלישית עשה בקבוצת גזר בהדרכה בענף הפלחה.
במלחמת ששת הימים לחם עם הסיירת בכיבוש ירושלים, יריחו ורמת הגולן.
בשנת 1968 התייתם מאביו.
ב-1971 נשא לאשה את דרורה ונולדו להם שני בנים.
פיני היה פעיל בחברה הצעירה, ביחוד בוועדת התרבות. אירגן בהצלחה רבה
מסיבות חג וחתונות של חברים, כשהוא גם מחבר פזמונים ושר אותם בעצמו.
בליל מוצאי יום הכפורים גוייס. הוא לחם בסיירת חטיבת מילואים בגולן
וסיני. בליל 16—15 לאוקטובר נפל בעת פינוי נתיב לגשר הצליחה על התעלה.
יהיה זכרו ברוך!

* * *

קרו קימת לישראל

לזכר בנימין זאב הרצל, יוצר ההסתדרות הציונית

תרומת העצים מוקד יתענת ישרות הארץ ישראל

קץ אחד ביער המנינים

456730

סמ"ד פנתס פרישברג ז"ל

צבא הגנה לישראל
נושא תגזיר
את זכו

נסע ע"י משרד הבטחון - אגף השיקום - המחלקה להנצחת החייל

תרומת עצים

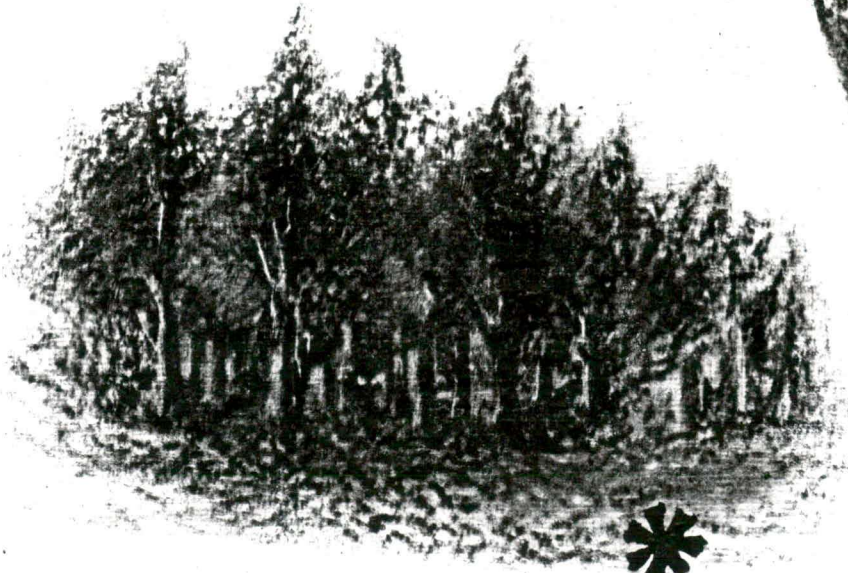
אות מלחמת יום הכיפורים

ניתן לסמ"ר פרישברג פנחס ז"ל
אשר נטל חלק בהגנת העם והמולדת

צבא הגנה לישראל

ותזרני חיל למלחמה תכריע קמי תחתני (שמואל ב, כב, מ')

**עץ אחד
בחורש חללי החטיבה**

על שם

סמ"ר פנחס פרישברג ז"ל

ניטע על ידי

מפקדיו וחבריו

חיילי חטיבת צנחנים 317

בהוקרה לזכרו

שר הבטחון

מרים ואהרון פרישברג היקרים ,

הרשו נא לי להשתתף בכל לב באבלכם בהילקח מכם פנחס ז"ל.

סמל-ראשון פנחס פרישברג ז"ל נתן את חייו למען מולדתו.
הוא נפל בחזית הדרום במלחמת יום הכפורים והובא לקבורה ביום כג'
בתשרי תשל"ד (23.10.73).

פנחס ז"ל שירת בחיל הרגלים, פלוגת סיור של חטיבה 582.

הוא היה חייל מסור וחבר נאמן. פנחס היה אהוד על כל מי שהכירו.

זכרו של סמל-ראשון פנחס פרישברג ז"ל הינו קודש ונצחנו בלבנו

באון.

יהא זכרו ברוך.

ב י ק ר ,

משה דיין - רב-אלוף (מיל')

שר הבטחון

ניסן תשל"ד

מרץ 1974

ל ז כ ר ם ש ל ע מ י י ע ל ו פ נ ח ט ז כ ר ו נ ס ל ב ר כ ה .

(דברים שנאמרו בכנס יוגבים אזורי ביום 23.9.74 בקריית ענבים.)

לפני כשעה, גם אז בין כסה לעסור, התכנסנו כל צוותי הפלחה באזור לכנס סיכום והנחיות.

לעמיעל ופינייה אשר לקחו חלק בדיון שהתעורר אז היתה זו שירתם החקלאית האחרונה.

כאשר התפזר הכנס והתעכבנו כדי לרשום חאריך למפגש בשדות נתל טורק, המשיך עמיעל להרצות את גיטתו בנושא הדיון ואילו פינייה מסייע לידו בהבאת הנתונים העובדות והתאריכים.

ואכן, זה היה אופן פעולתם. עמיעל - מרכז, מארגן, מתווה דרך פעולה, ופינייה - איש הריסום והסדר, היודע היכן מונח כל דבר ומה סוכס בכל נושא.

בדיונים ובישיבות על חכניות זריעה, בסדורים בשדות, היתה השיחה קולחת כ זייעל מנצח על הדיון.

פינייה - שתקן כדרכו, רוסס את הסיכומים. לאחר כשבוע, בכתב יד ברור ומסודר היינו מקבלים את העתקי ההחלטות.

אהבת האדמה היתה שנועה בסניהם. לא אטכח איך בביקור חטוף אחד במחנה, עוד בטרם הספקתי לומר את ברכת השלום, נגררתי בהתלהבות אל שדה כותנה צעיר שזם עתה הציץ. עמיעל דוחף את ידיו אל תוך האדמה הרכה וסואל: "מה דעתך על מצע הזרעים?" ובאחת קובע: "גם לחיטה צריך להגיע לאותו מצב!" ובעוד אנו עסוקים בפרור האדמה, מתחיל פינייה להזכיר את סדר הפעולות ואת מועדם אחת לאחת.

הצרוף של התכונות האלו הוא אשר העלה את סדות משק קריית ענבים לרמה, מקצועית יי הגבוהה ביותר באיזור. הוא אשר איפשר התקדמות תוך כדי הסקת מסקנות עובדתיות הפבוססות על רישומים מדויקים.

גים האחרונות, מתוך הכרת תכונותיהם של עמיעל ופינייה, נבחרו סדות הפלחה של קריית ענבים כמקומות חצפית, מבחן ובדיקה של הבעיות העומדות על הפרק. הביצוע המדויק והמסור של כל הפעולות איפשרו ניתוח וסיכום מדויק של הנסיונות ועקב כך ייסמו המהיר של הנסיונות בסדות הפלחה של האיזור.

חסרונם של עמיעל ופינייה מורגש בכל ביקור וביקור שנערך בסדות המשק. אולם היסודות עליהם בנו את הענף הם כאלה שהממשיכים בעבודתם יכולים ומסוגלים להתמיד בדרכם.

למשפחותיהם של עמיעל ופינייה ולבית קריית ענביםיהיה בהמשך פעולם של חבריהם לענף מקור נחמה ועידוד. לחקלאים באיזור תשמט דרך הפעולה ועבודת הצוות של הסנייס דוגמא ומופת. יהי זכרם ברוך!

(יגאל שר-שלום מדריך פלחה ארצי)

דני פרום

פנחס פרישברג

גיורא רביב

רוני שבחאי

אמרי חל-אורן

בנט של רחל וארנסטונפטר חוץ כדי שרוחו הצבאי.

בנט של מרים ואהרון ז"ל, נולד בקריית ענבים בי"א אדר חש"ב.

נפל במלחמת יום הכפורים בחדש חשרי חשל"ד בקרבות לפנוי הנחיב לג הצליחה.

בנט של חנה ויהושע ז"ל, נולד במעלה החמישה באחד באוגוסט 1944.

נפל בעת מלוי חפקידו מחוץ לגבולות הארץ ב- עשרים ושמונה

באפריל 1975.

בנט של נגה וחגי נולד בחטעה במרץ 1960.

נפל בעת מלוי חפקידו ב-9 בפברואר 1979.

בנט של שרונה וזנוך, נולד ב-ארבעה ביולי 1963.

נהרג בעת החקפת המחבלים בכביש החוף במרץ 1978.

נזכור את כוגרי כיו ספרנו הנאמנים והנאמיצים אשר ורפו נפשם

במלחמה על תקומת ישראל.

יזכור ישראל ויחונרך בזרעו ויאכל על זיו העלומים וחמדת הגבורה

וקדושת הרצון ומטירתו הנפש אשר נספו כמקורות הכבוד.

יהיו גבורי הדרור והנצחון הנאמנים והנאמיצים וחומיט בלב ישראל

לדור דור.

מפקדת החטיבה

אל:

בגד כספני

מתוך הערכה לחשיבות מבצעי החטיבה בשחרור
ירושלים, הר הבית והכותל המערבי
ומתוך הוקרה אישית על רוח הלחימה והמסירות אשר
גלית בעת הקרבות, נשלח אליך שי זה למזכרת:

-- מטבע נחושת עליו חרוטה חומת העיר העתיקה, שער
האריות וסמל החטיבה.

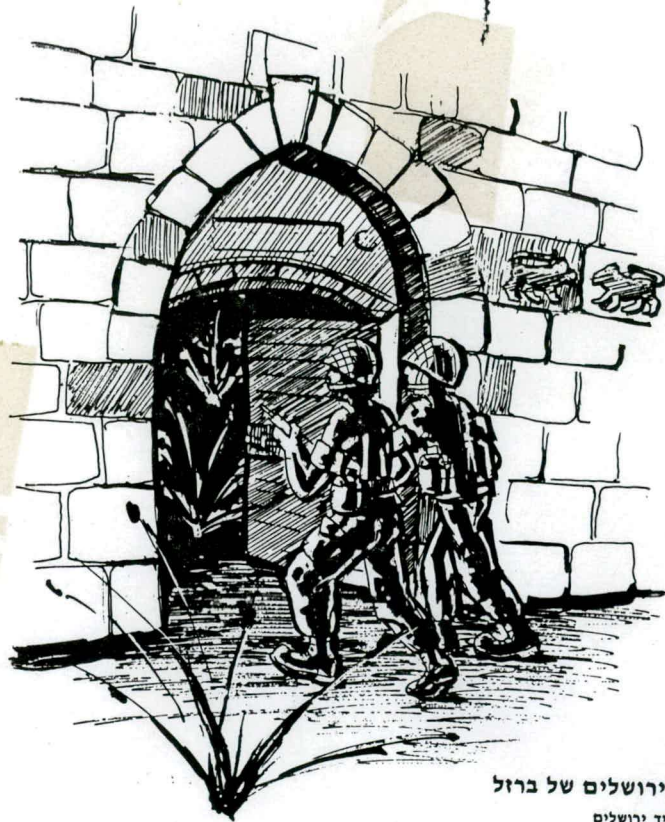
-- סיכת כסף לנשיאה על דש הבגד - שער האריות וסמל החטיבה.

-- תצלום - אויר של ירושלים העתיקה וסביבתה.

ישמש לך שי זה זכרון חי לאותם ימים ורגעים, נוראים ונהדרים,
בהם הוחזרה הבירה אל חיק עמה.

מרדכי גור, אלימ

מפקד *אולס* החטיבה

ירושלים של ברזל

במחשכיך ירושלים
מצאנו לב אוהב
עת באנו להרחיב גבולייך
ולמגר אויב
מכל מרגמותי רווינו
ושחר קם פתאום
הוא רק עלה
עוד לא הלבין הוא
וכבר היה אדום

פזמון: ירושלים של ברזל ושל עופרת
ושל שחור
חלוא לחומותייך קראנו דרור

הגדוד רגום מרץ קדימה
דם ועשן כולו
ובאו אמא אחר אמא
בקהל השכולות
נושך שפתיו ולא בלי יגע
הוסיף הגדוד ללחום
עד שהוחלף סוף סוף הדגל
מעל בית חנכות

פזמון: ירושלים ...

נפוצו כל גודדי המלך
צלף — נדם צריחו
עכשו אפשר אל ים המלח
בדרך יריחו
עכשו אפשר אל הר הבית
אל כותל מערב
הנה חייך באור ערבים
כמעט כולך זהב

פזמון: ירושלים של זהב ושל עופרת
וחלום
לעד בין חומותייך ישכון שלום

פי"ן שפ"ן / כגדה ל"רה כ"צ"ן - ה'תש"פ
אח"ת"ג א"א פ"ת"ס ז"ל היום ה'צ"ב"ן
19/4/1988

הצב ע"צ"ן ע"ו ד"ו"ע"ג
כ"י מ"א"ת"ן מ"א נ"ק"ח ז"ע"ג
פ"ד"מ"ע"ו"ג י"ר"ד"ו"ג ז"א"מ"ג מ"ה"ע"נ"י"ם
א"ט"ס ז"א"ט ע"ל מ"ח"י"י"ם
ה"א ה"י"ה ח"י ו"ע"ש"ו מ"א מ"ג!
א"מ"ה כ"ז"א"ת ה"א ה"א"מ"ה?

א"ל"ו"ה"י"ם, ע"ש"ה ל"ה"א"ו י"ו"ה!
ל"א"מ"ה, א"מ"ש"י ה"ט"ו י"ו"ה
ל"י"מ"ש"ק א"י"מ"ו כ"ק ז"ח"י"ו"ג
כ"א"י"ו ה"י"ה ז"ה י"ק מ"א"ו"ם ה"א"ה"ג
ל"ה"ג"ע"ו"י"ו"ו מ"מ"ו ה"י"י"ה ה"ע"י"ו"ג

א"מ"ה ה"ט"ו ח"י"ב ז"ה"י"ו"ר מ"ג?
ה"פ"נ"י"ם, ה"ל"כ מ"ש"ב"ח"ו"ן ח"ו"ט"ס
ז"ר מ"ח"י"ם ה"נ"ח"ו"ן א"כ"ב"א"ו"ו
א"ק נ"י ה"צ"ב"ו"ו א"א י"ז"כ"י א"ו"ן א"ל"ל"ו
נ"ז"כ"ו"ו א"ל"ל"ו ה"ע"צ"מ"ו"ן,
ה"י"ל"ו"ן, ה"נ"ש"מ"ו"ג"ו"ן ו"ב"ע"צ"מ"א"ג"ו"ן

חנה

18/4/99

למכתובת אחותי - חנה

בכבודי, בידי קטנה - צעירה מפנים ב-5 שנים,
 לבה ועלה גמולה שמורה על עצמה פלמים רבות.
 בחגים ובארוצים שונים שנתנו בלשך עיבה "תבור
 הילדים" הופעו האווה של פלמיו ספורט שונות.
 מסמי הדופעה היה גמיז הפירמידה. פנים,
 לביה נער צנום, זרז כשז, אולט מצטין ותסו
 כל פחד, קיבל גמיז את תפקיד הכבוד עצמו
 כהאל הפירמידה. הלו אם זכה בלשך השנים
 במצויג ובגאקו הצטייגו בהחנולו ספורט
 שונות. היה לו חוש קצב מלגה גאב ומלעט
 קלה ודננוי. זכנן גאולו יגרי, הלו נבחר אם
 עהרופע בהקדו חיקודי העם לשהקמה מטעם
 המועצה הלאומית.

כל אלה הנחישל הדומה והאמבציה לזמרה והמריצה
 אלה עהרופע אל ה-יחידה - "סירג הצנחנים" נאלה הצרפוג
 ללחמי מכן הזילה אלה על הקשר במלכוג האל הצלבה מל"לזר הוריו"
 בהחמרה שלג פ'מים ושלג ושלג עז 'החווה הסניג' בלחמג יום הכפרים
 ומי יודע לאן עוד היה נעיצ אילולא אלה מלכוג אל איורה למחנה
 לא לב אלינו יחד עם כפ רבים וסחרים... ואנינו נגרינו עם
 ה'גמג, השכלל וס'מני השכלה הכואבים כל כך.
 נחמה אחר אני מוצלג בדמיון הרב ללחמי השני קניו האלהים
 שלטא וזרורה ילבו יחדיו וזרורה ג'ציה חזכה וטסה כמט
 עברה בלשך כל השנים הכובג מלז.

